



Sophocles.

No. 3.

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.

82
SOPHOCLIS
OEDIPUS REX

EX RECENSIONE

GUILELMI DINDORFI.

EDITIO SEXTA QUAM CURAVIT

S. MEKLER.



Б

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXV.

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	M. 2		M. 2
Aelianus ed. Hercher. 2 voll.	9.—	Ciceron ed. Müller. Pars I. Opera rhetorica ed. Friedrich. Vol I 1.35	
— varia historia	—90	— Pars II. Vol. I. II. Pars IV.	
Aeneas comment. ed. Hug	1.35	Vol. I. II. III. jeder à 2.10	
Aeschines ed. Franke	—90	ed. Klotz. 5 part. 11 voll. kpl. 22.35	
Aeschylus ed. Dindorf	1.20	orat. selectae ed. Klotz. 2 part. 1.50	
— einzelne Stücke à —30		orationes sel. edd. Eberhard et Hirschfelder 2.—	
— tragoeidae ed. Weil	1.50	epistolaes selectae ed. Dietsch. 2 partes 2.50	
— Einzelne Stücke à —30		epistolaes ed. Wesenberg. 2 voll. 6.—	
Alberti Troilius ed. Merzdorf	3.—	Commodianus ed. Ludwig. I & II 2.70	
Ammianus M. ed. Gardthausen. 2 voll.	7.20	Cornelius Nepos ed. Fleckeisen —30	
Anacreon ed. Rose. Ed. II	1.—	Cornutus ed. Lang 1.50	
Andocides ed. Blaßs. Ed. II	1.20	Corpusculum poes. epic. Iudib. ed. Wachsmuth. II	
Annae commenae porphyrogenitiae Alexias ed. Reifferscheid. 2 voll.	7.50	Curtius Rufus ed. Vogel 1.20	
Anthimus ed. Rose	1.—	Dares Phrygius ed. Meister 1.20	
Anthologia latina ed. Riese. I. 1.2	7.50	Demosthenes ed. Dindorf. 3 voll. 4.50	
— lyricus ed. Bergk. Ed. III	3.—	— Auch in 6 Partes, à pari —75	
Antiphon ed. Blaßs. Ed. II	2.10	— Editio maior. Vol. I 2.40	
Antoninus ed. Stich	1.80	Dictys Cretensis ed. Meister 1.50	
Apollodorus ed. Bekker	1.—	Dinarchus ed. Dindorf 1.—	
Appolon. Rhodius ed. Merkel	1.—	Dio Cassius ed. Dindorf. 5 voll. 13.50	
Appian ed. Mendelssohn. 2 voll.	9.—	Dio Chrysost. ed. Dindorf. 2 voll. 5.40	
Archimedis opera omnia. Ed. Heiberg. 3 voll.	18.—	Diod. Siculus ed. Dindorf. 5 voll. 15.75	
Aristophanes ed. Bergk. 2 voll.	3.—	Dionysii halicarn. antiqu. roman. ed. Jacoby. Vol. I	
— einzelne Stücke à —45		ed. Langkärel 1.80	
Aristoteles de partibus animal. ed. Arte poética ed. Christ.	—60	Dracontius ed. de Duhn 1.20	
— physica ed. Prantl	1.50	Elegae poet. latin. ed. Brandt 1.—	
Ethica Nicomachea ed. Susemihl	1.80	— poet. græc. ed. Stadtmüller 2.70	
Ethica Eudemia ed. Susemihl	1.80	Epilecurum Graecorum fragm. ed. Kinkel. Vol. I 3.—	
— de coelo etc. ed. Prantl	1.20	Erotiel script. ed. Hercher. 2 voll. 7.50	
— de coloribus, audibillibus, physiognomica ed. Prantl	—60	Eucleidis elem. ed. Heiberg. I, II u. IV 12.60	
— politica ed. Susemihl	2.40	Eudociae violarium ed. Flach 7.50	
— magna moralia ed. Susemihl	1.20	Euripiides ed. Nauck. Ed. III. Vol. I & II à 1.50	
— de anima libri III ed. Biehl	1.20	— Vol. III. Fragmente 2.70	
— ars rhetorica ed. Römer	2.10	— Einzelne Stücke à —30	
Arriani expeditio ed. Abicht	1.20	Eusebius ed. Dindorf. 4 voll. 15.—	
— scripta min. ed. Eberhard	1.80	Eutropius ed. Dietsch —30	
Athenaeus ed. Meineke. 4 voll.	12.—	Fabulae Aesopicae ed. Halm —90	
Augustinus iter. ed. Dombart. 2 voll.	6.—	Fabulae Roman. ed. Eberhard. Vol. I 3.75	
Aulularia ed. Peiper	1.50	Florius ed. Halm 1.—	
Autolycus ed. Hultsch	3.60	Frontinus ed. Dederich 1.50	
Ayenius ed. Breysig	1.—	Gaius ed. Huschke 2.70	
Babrius ed. Schneidevin	—60	Galeni scripta minora. Vol. I ed. Marquardt 2.10	
Boetius de inst. math. ed. Friedlein	5.10	Gellius ed. Hertz. 2 voll. 3.30	
— de consolatione ed. Peiper	2.70	Heliодор ed. Bekker 2.40	
— comm. in libr. Aristoteli περὶ τὴν ἰστορίαν rec. Meiser. 2 voll.	8.70	Herodian. ed. Bekker 1.20	
Bucolici Graeci ed. Ahrens	—60	Herodotus ed. Dietsch. 2 voll. . . à 1.35	
Caesar ed. Dinter. kpl.	1.50	— Auch in 5 einz. Fasc.: Vol. I. fasc. I. lib. I. II. —75	
— ed. Dinter. 3 voll. . . . à 1.—		“ I. “ II. lib. III. IV. —75	
— de bello Gallico. Ed. min.	—75	“ II. “ I. lib. V. VI. —60	
— civili. Ed. min.	—60	“ II. “ II. lib. VII. —45	
Cassius Felix ed. Rose	3.—	“ II. “ III. lib. VIII. IX. —60	
Catullus ed. Müller	—45	Hesiodus ed. Flach 45	
Tibullus, Propertius	2.70	Hesychius Milesius ed. Flach 75	
Cebetis tabula ed. Drosihn	—60	Hieronymus ed. Herding 40	
Celsus ed. Daremberg	3.—	Historia Apollonii ed. Riese —	
Censorinus ed. Hultsch	1.20		

Ясонъ Тригорьевичъ
БИЛИНСКІЙ
ЗАМЧІЧ.

SOPHOCLIS

OEDIPUS REX

EX RECENSIONE

GUILELMI DINDORFI.

EDITIO SEXTA QUAM CURAVIT

S. MEKLER.



LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXXV.

Conspectus lectionum ab editione quinta
discrepantium

iis quae ad correctiorem scribendi rationem pertinent omissis.

Ed. VI.

p. 105 21 ἀπλῶς τινες

v. 32 ἀξόμεσθ'

43 τον

58 ἀγνῶτα

99 πόρος

111 ἐκφεύγειν

140 τιμωροῦνθ' ἔλοι

184 ἀχάν παραβώμιον . . . ἄλλαι

221 αὐτός

229 ἀσφαλής

vv. 246—251 inter 272 et 273

inserti

294 δείματός γ'

310 σύ νυν

315 πόνος

324 οὐδὲ

325 πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδ' . . .

πάθω —

360 η̄ πέτρᾳ λεγον;

438 τῇδ' ἡμέρᾳ πεντει σφε

446 ἀλγύνοις

478 λούτανρος

494 βασάνῳ . . . —

508 sq. φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ

525 τοῦπος

541 uncis inclusus

566 κτανόντος

668 πρόσφατα

695 σαλεύονσαν

697 εἰ δύνα, γενοῦ

713 ἔξοι

749 ἂ δ' ἄν

795 τεκμαρούμενος

Ed. V.

ἀπαντες

ἔξομεσθ'

πον

ἄγνωτα

τρόπος

ἐκφεύγειν

τιμωρεῖν θέλοι

ἀκτὰν παρὰ βώμιον . . . ἄλλαν

αὐτὸ

ἀβλαβής

δειμάτων

σὺ δ' οὐν

πόνων

οὗτε

πρὸς καιρὸν δρθῶς μῆτ' . . .

πάθω.

η̄ ἅπειρᾳ λέγειν;

η̄δ' ἡμέρᾳ φύσει σε

ἀλγύναις

ἔτε ταῦτος

βασάνῳ

φανερά

τοῦ πρὸς

unci desunt

θαυόντος

πρὸς σφῶν

ἀλέονσαν

εἰ γένοιο

η̄ξοι

ἄν δ'

ἐκμετρούμενος

OEDIPUS REX.

LECTIONIS VARIETAS.

Ed. VI.	Ed. V.
821 ἐν χεροῖν	ἐν χεροῖν.
859 ἀγρότην	ἀργάτην
893 θυμῶν	θυμοῦ
906 Δαλλού - ζυ-	Πυθόχροηστα Λαλού
930 γένοι'	γένοιτ'
943 sq. τέθνηκε Πόλινθος; ΑΓ.	τέθνηκεν Ολδίπον πατήρ; ΑΓ.
εἰ δὲ μὴ λέγω γ' ἔγω τάληθές,	τέθνηκεν εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς (unci desunt)
versus unciis inclusi	
971 γέροντα	παρόντα
998 ἀπώνειτ'	ἀπώνιστ'
1030 σοῦ τ'	σοῦ δ'
1056 τέ	τίς
1075 λυγῆς	σιωπῆς
1084 sq. ἔξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος	ἔξέλθοιν ποτὲ ἄλλος
1090 οὐκ ἔσει τὰν αὖτι	οὐκέτι τὰν ἔτέρων
1100 εἴ. Πανὸς δρεσσιβάτα πα-	Νύμφα δρεσσιβάτα πον Πανή
τρὸς πελασθεῖσ'; η σέ γ'	πλαθεῖσ'; η σύ γε καὶ γενέ-
εὐνάτειρα	τας
1108 ἐλικωπίδων	Ἐλικωπίδων
1134 τῷ Κ. τόπῳ	τὸν Κ. τόπον
1136 τώδε τάνδρε	τῷδε τάνδροι
1138 χειμῶνι	χειμῶνα
1185 χρῆν	χρῆν μ'
1208 η στέγας	φ' μέγας
1232 εἶδομεν	ῆδεμεν
1336 τὰδ'	ταῦθ'
1376 ἐμοί;	ἐμοί.
1383 τοῦμον μύσος	τοῦ Λαλού
1401 ἔτι	ὅτι
1414 πειθεσθε	πίθεσθε
1446 προστρέψομαι	προτρέψομαι
1483 προνεύλησαν	προνύξενησαν
1512 εὐ θέσθε μοι	ηὐχθω μόνον
1526	seclusus
(οὐ τίς . . . ην τ.)	(ὅστις . . . καὶ τ.)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΤ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΤΣ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

[ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ]
ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΤΡΑΝΝΟΤ.

Απόν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ἔνος,
ἥλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοπόδον.
εὑρὼν δὲ τὴν μάκρην ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἐπεφνε Λάιον γεννήτορα.

Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσμον λύσας μέλος
ἥσχυνε μητρὸς ἀγνοοούμενης λέχος.
λοιπὸς δὲ Θήβας εἷλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέον δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ πανστήριον,
ἥκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαίειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὅτεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
πόρπαισι δισάς ἔξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ὁγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΤΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο ΤΤΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΤΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου
ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΤΡΑΝΝΟΝ ἄπλως τινες
αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὡς ἔξεχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους
ποιήσεως, καίτερον ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δι-
καιάρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ ΤΤΡΑΝΝΟΝ,
αὐτὸν ἐπιγράφοντες διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ
διὰ τὰ πράγματα ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ^{τοντόν}
Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόν-
θασιν οἱ μεθ' Ὁμηρον ποιηταί, τὸν πρὸς τῶν Τρωικῶν
βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὅψε ποτε τοῦδε τοῦ
δινόματος εἰς τὸν Ἑλληνας διαδοθέντος, κατὰ τὸν Ἀρχ-
λόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππιας δ σοφιστῆς φησιν. Ὅμηρος
γοῦν τὸν πάντων παρανομάτων Ἐχετον βασιλέα φησι καὶ
οὐ τύραννον. (Οδ. σ 85)

ΤΑ ΤΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.	ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΙΕΡΕΤΣ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΚΡΕΩΝ.	ΘΕΡΑΠΩΝ ΔΑΙΟΥ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.	ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.	

Εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.
προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρη-
νῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι.
ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὕτε γὰρ
Ὀμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν
τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν
Κυμαίων πολιτεἴᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσ-
μηνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφρημότερον γὰρ ἔκεινο τοῦνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ο Τύραννος Οιδίπος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνῶσις τῶν Ἰδίων καιῶν Οιδίποδος πήρωσέ τε τῶν ὄφθαλμῶν καὶ δι’ ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΝ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

Λάις Αρβαντίδη, παιδων γένος διλβιον αιτεῖς.
δώσω τοι φύλον νιόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χειρέσσοι λιπεῖν φάσος. Ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀφάσι πιθήσας,
οὐ φύλον ἡρπασας νιόν· ὃ δ' ἡγέετο σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

"Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὐ μία φωνή,
καὶ τέλπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσον ἐπὶ γαιῶν
ἔργεται πινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἄλλ' ὅποτεν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαλνῃ,
ἔνθα τάρος γυναικιν ἀφανυρθταν πέλει αὐτοῦ.

ΔΤΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλῦθι καὶ οὐκ ἐδέλουσα, κακόπτερε Μούσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακής.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἤντικα γαιαν ἐφέρεται,
πρῶτον ἔψυ τετράποντος νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίταν πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐγένα φορτίζων, γήρας καιπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

Ω τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἰκτηρίοις οὐλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' δμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
δμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.
ἄγω δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὡδὸς ἐλήλυθα,
δ πᾶσι οἰκεινὸς Οἰδίπονς καλούμενος.
ἄλλ' ὁ γεραῖε, φράξ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
δείσαντες η στέρχεσσαντες; φὼς θέλοντος ἀν
ἔμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἀν
εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικίδων ἔδραν.

ΙΕΡΕΤΣ

ἀλλ' ὁ ιρατώνων Οἰδίποντος χώρας ἐμῆς,
δοφές μὲν ἡμᾶς ἥλικοι προσήμεθα
βωμοῦσι τοῖς σοῖς· οὐ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι συθένοντες, οὐ δὲ σὺν γῆρᾳ βαρεῖς
Ιερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οὐ δ' ἐπ' ἥθεών
λεκτού· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἔξεστε μένον
ἄγοραισι θακεῖ πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γάρ, ὡσπερ καντὸς εἰσορφές, ἔγαν
ἥδη σαλεύει κάνακον φίσαι νάρα

βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φουνίου σάλου,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πνωφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιπὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ἥφ' οὖν κενοῦται δῆμα Καδμεῖον, μέλας δ'
Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γύοις πλούτεζεται. 30
Θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἴσονύμενόν σ' ἔγώ
οὐδὲ οἴδε παῖδες ἀξόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίον
κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς.
ὅς γ' ἔξελυσας ἦστιν Καδμεῖον μολὸν 35
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν δὺν παρείχομεν,
καὶ ταῦθ' ὥφ' ἡμῶν οὐδὲν ἔξειδὼς πλέον
οὐδὲ ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
λέγει νομίζει θ' ἡμῖν δρθῶσαι βίον·
νῦν τ', ὁ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα, 40
ἶκετεύομέν σε πάντες οἴδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν' εὐρεῖν ἡμίν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθά του·
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ἔνυμφορὰς 45
ξώσας δρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ', ὁ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν,
ἴθ', εὐλαβῆθηθ'· ὡς σὲ νῦν μὲν ἡδε γῆ
σωτῆρα κλήξει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνῶμεθα
στάντες τ' ἐς δρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον. 50
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τὴνδ' ἀνόρθωσον πόλιν·
δρυιδὶ γάρ καὶ τὴν τότ' αἰσιώ τύχην
παρέσχεις ἡμῖν, καὶ τανῦν ἵσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἀρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

ἔννυ ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν· 55
ώς οὐδέν ἔστιν οὕτε πύργος οὕτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μη̄ ἔνυοικούντων ἔσω.
ΟΙ. ὁ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κούκλα ἀγνῶτά μοι
προσήλθεθ' ἱμείροντες· εὖ γάρ οἰδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἔγώ 60
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἔξι ἵσον νοσεῖ.
τὸ μὲν γάρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἐν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὐτὸν κούδεν' ἄλλον, ἢ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κάμε καὶ σ' δμοῦ στένει.
ἄστ' οὐχ ὑπνῷ γ' ἐνδόντα μ' ἔξεγείρετε, 65
ἄλλ' ἵστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δῆ,
πολλὰς δ' δόδοντας ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἢν δ' εὖ σκοπῶν ηὔρισκον ἵασιν μόνην,
ταύτην ἐπράξας παῖδα γάρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ 70
ἐπεμψα Φοίβον δώμαθ', ὡς πύθοιδ' ὅ τι
δρῶν ἢ τι φωνῶν τήνδε ἔνδοιμην πόλιν.
καὶ μ' ἡμαρῇ ἥδη ἔνυμετρούμενον χρόνῳ
λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γάρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἔγώ κακὸς
μη̄ δρῶν ἀν εἶην πάνθ' ὅσ' ἀν δηλοὶ θεός.
ΙΕ. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἴπας οἴδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνοντι μοι.
ΟΙ. ὕναξ Ἀπολλον, εἰ γάρ ἐν τύχῃ γέ τῷ
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ δηματι.
ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἥδυς· οὐ γέρο ἀν κάρα
πολυστεφῆς ὡδ' εἴρητε παγκάρπον δάφνης.
ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· ἔνυμετρος γάρ ὡς κλύειν. 80
ὕναξ, ἐμὸν κηδευμα, παῖ Μενοικέως,
85

τίν' ἡμῖν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχος
κατ' ὅρθὸν ἔξελθόντα, πάντ' ἀν εὐτυχεῖν.

ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τούπος; οὕτε γὰρ θρασὺς
οὗτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90

ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήζεις πλησιαζόντων κλίνειν,
ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.

ΟΙ. ἐσ πάντας αὐδα· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἥ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

ΚΡ. λέγοιμ' ἀν oλ' ἡκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἱμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ^ν
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.

ΟΙ. ποίω καθαριῶ; τίς δὲ πόρος τῆς ἔνυμφορᾶς;

ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἥ φόνῳ φόνου πάλιν 100
λύνοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.

ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;

ΚΡ. ἥν ἡμῖν, ὁναξ, Λάιός ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πολὺ σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105

ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.

ΟΙ. οὐ δὲ εἰσὶ ποὺ γῆς; ποὺ τόδ' εὐρεθῆσται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;

ΚΡ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ· τὸ δὲ ξητούμενον 110
ἀλωτόν, ἐκφεύγειν δὲ τάμελούμενον.

ΟΙ. πότερα δὲ ἐν οίκοις ἥ ν' ἀγροῖς δὲ Λάιος
ἥ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;

ΚΡ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἴκον οὐκέθ' ἵκειθ', ὡς ἀπεστάλη. 115

ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὅδοῦ
κατεῖδ', δτον τις ἐκμαθὼν ἔχοήσατ' ἄν;

ΚΡ. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἰς τις, δις φόβῳ φυγῶν
ῶν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἰχ' εἰδὼς φράσαι.

ΟΙ. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἀν ἔξενδροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.

ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾶ
φώμη κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.

ΟΙ. πῶς οὖν δὲ ληστής, εἰ τι μὴ ἔνν ἀργύρῳ
ἐπόρασσετ' ἐνθένδ', ἐσ τόδ' ἀν τόλμης ἔβη; 125

ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἥν· Λαῖον δὲ δλωλότος
οὐδὲλις ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐρίγνετο.

ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδών, τυραννίδος
ούτω πεσούσης, εἰργε τοῦτ' ἔξειδέναι;

ΚΡ. ἡ ποικιλφόδος Σφίλης τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν 130
μεθέντας ἡμᾶς τάφανη προσήγετο.

ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐτὸς αὐτὸς ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν.
ῶστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κάμε σύμμαχον 135

γῆ τῆδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἄμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.

ὅστις γὰρ ἥν ἐκεῖνον δὲ κτανῶν, τάχ' ἀν
κέλη' ἀν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωροῦνθ' ἔλοι. 140

κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παιδεῖς, ὑμεῖς μὲν βάθρων

ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες ἵτηρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὡδ' ἀθροιζέτω,

ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος· ἥ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεν' ἥ πεπτωκότες.

IE. ὡ παιδες, ιστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὃν ὅδ' ἔξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἄμα
σωτῆρος θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄιδις ἀδυνεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
ἵμει Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἀξόμενος τί μοι ἢ νέον
ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἔξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὡς χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε
Φάμα.

πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ'
'Αθάνα,

159

γαιάκοντ' ἀδελφεὰν
'Αρτεμιν, ἀκυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἵω
τρισσὸι ἀλεξιμοροὶ προφάνητέ μοι,
εἰ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ δρυνυμέναις πόλει
ἡνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ
νῦν.

166

ῳ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπτας στόλος, οὐδ' ἔνι
φροντίδος ἔγχος

170

ῳ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αἴξεται οὔτε τόκοισιν
ἰηίσιν καμάτων ἀνέχουσι γυναικες.
ἄλλον δ' ἀν ἄλλῳ προστίδοις ἀπερ εὗπτερον δρυν
κρεῖσσον ἀμαιμακέτον πυρὸς ὄμενον

174

151—158 = 159—166. 167—178 = 179—189.

ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ.
ὦν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται.

179

νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται
ἀνοίκτως.

181

ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἐπι ματέρες
ἄχαν παραβάμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
λυγρῶν πόνων ἰκετῆρες ἐπιστενάχουσιν.

185

παιάνιν δὲ λάμπει στονόσσεα τε γῆρας ὅμαντος·
ὦν ὑπερ, ὡς χρυσέας θύγατερ Διός,
εὐῶπα πέμψον ἀλιάν.

"Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβότον, ἀντιάζω

191

παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄποντον, εἰτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας

195

εἰτ' ἐς τὸν ἀπόξενον δῷμων

Θρήκιον οὐλύδωνα.

200

τέλει γὰρ εἰ τι νῦν ἀφῆ,
τοῦτ' ἐπ' ἴμαρ ἔρχεται.

τόν, ὡς τὰν πυρφόρων
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,

205

ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραύνῳ.

Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰς χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-

κυλᾶν

203

βέλεα θέλοιμ' ἀν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι

205

ἀρωγὰ προσταχθέντα τάς τε πυρφόρους

'Αρτέμιδος αἰγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διάσσει.

τὸν χρυσομύτραν τε κικλήσκω,

210

τὰσδ' ἐπώνυμον γᾶς,

οἰνῶπα Βάκχον εῦιον,

Μαινάδων δύστολον,

190—202 = 203—215.

πελασθῆναι φλέγοντ'
ἀγλαῶπι 214
πεύκα πλί τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
OI. αἰτεῖς· ἂ δ' αἰτεῖς, τὰμ' ἔὰν θέλης ἐπη
κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
ἀλκήν λάβοις ἀν κάνακούφισιν κακῶν.
ἄγω ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἔξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραγμάτου· οὐ γάρ ἀν μαραθὸν 220
ἴχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ψτερός γάρ ἀστός εἰς ἀστοὺς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάιον τὸν Λαβδάκον
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοὶ·
κεὶ μὲν φοβεῖται, τούπικλημ' ὑπεξέλοι
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γάρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὴς οὐδέν, γῆς δ' ἀπεισιν ἀσφαλής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς 230
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γάρ
κέρδος τελῶ γὰρ χὴ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἡ φίλον
δείσας ἀπώσει τοῦπος ἡ χαύτοῦ τόδε,
ἄκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοὶ. 235
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
τῆσδ', ἥς ἔγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν 240
κοινὸν ποεῖσθαι, μήτε χρόνιβας νέμειν.
ώθεϊν δ' ἀπ' οἰκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεόν
μαντεῖον ἔξεφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ.

ἔγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαιμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω. 245
ἵμεν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτρο τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδε τε
γῆς ὁδὸς ἀκάρπως καθέτεως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ γάρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, 255
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἔαν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' δλωλότος,
ἄλλ' ἔξερενταν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ γ' ἔγὼ
ἔχων μὲν ἀρχαὶ ἀς ἐκεῖνος εἶχε πρόν,
ἔχων δὲ λέπτα καὶ γυναικῶν δύσπορον, 260
κοινῶν τε παιδῶν κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ δυστύχησεν, ἦν ἀν ἐκπεφυκότα·
νῦν δ' ἐσ τὸ κείνου κράτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἀνδ' ὃν ἔγὼ τάδ', ὁσπερεὶ τούμον πατρός,
ὑπερομαχοῦμαι καπτὶ πᾶν ἀφίξομαι, 265
ξητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθιτος Κάδμου τοῦ πάλαι τὸν Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς
μήτ' ἄριστον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ 270
μήτ' οὖν γυναικῶν παιδας, ἄλλὰ τῷ πότιμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι καττὶ τοῦδ' ἔχθιον· 272
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις 246
εἰς ὃν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον.
ἐπεύχομαι δ', οἶκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρτίως ηρασάμην. 251
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, δοσοῖς 273
τάδ' ἐστ' ἀρέσκονθ', ἢ τε σύμμαχος Λίκη
8*

- χοὶ πάντες εῦ ξυνεῖν εἰσαὶ τεοί. 275
 ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀρεῖον ἔλαβες, ὁδ', ὄντας, ἐρῶ.
 οὗτ' ἔκτανον γὰρ οὕτε τὸν κτανόντ' ἔχω
 δεῖξαι. τὸ δὲ ξήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
 Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, δοτις εἰργαστάλ ποτε.
- ΟΙ. δίκαιοι ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280
 ἀν μὴ θέλωσιν οὐδὲ ἀν εἰς δύναιτ' ἀνήρ.
 ΧΟ. τὰ δεύτερον ἐκ τῶνδ' ἀν λέγοιμ' ἀμοὶ δοκεῖ.
- ΟΙ. εἰ καὶ τοιτέροις ἐστί, μὴ παρῆστι τὸ μὴ οὐ φράσαι.
- ΧΟ. ἄνακτοι ἄνακτι ταῦθ' δρῶντ' ἐπίσταμαι
 μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὖτις ἀν 285
 σκοπῶν τάδ', ὄντας, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτον ἐπράξαμην.
 ἐπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
 πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.
- ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα νωφὰ καὶ παλαιτέρη. 290
 ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγου.
- ΧΟ. θαυμεῖν ἐλέχθη πρός τινων δόδοις πρόσων.
- ΟΙ. ἡκουούσα κάρυ· τὸν δὲ δρῶντ' οὐδεὶς δρᾷ.
- ΧΟ. ἀλλ' εἰ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
 τὰς σᾶς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδε ἀράς. 295
 ΟΙ. φῶ μή στι δρῶντι τάρβος, οὐδὲ ἔπος φοβεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
 τὸν θεῖον ἡδη μάντιν ὡδ' ἄγονοιν, φῶ
 τάληθες ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
- ΟΙ. φῶ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε 300
 ἀρρητά τ', οὐράνια τε καὶ χθονοστιβῆ,
 πόλιν μέν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
 οἴα νόσφω σύνεστιν· ἵς σὲ προστάτην
 σωτῆρά τ', ὄντας, μοῦνον ἐξενδίσκουμεν.
- Φοίβος γάρ, εἰ τι μὴ κλέψεις τῶν ἀργέλων, 305

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
 μόνην ἀν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
 εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες ἢ
 κτείναιμεν ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σὺ νῦν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὅδον,
 φῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, φῦσαι δ' ἐμέ,
 φῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὀφελεῖν ἀφ' ὅν
 ἔχοι τε καὶ δύνατο, κάλλιστος πόνος. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
 λύῃ φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἔγω
 εἰδὼς διώλεστ'. οὐ γὰρ ἀν δεῦρον ἴκόμην.
- ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
- ΤΕ. ἄφεσ μ' ἐς οἰκους· φᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
 κάρῳ διοίσω τούμόν, ἦν ἐμοὶ πίθη.
- ΟΙ. οὗτ' ἔννομον εἰπας οὕτε προσφιλῇ πόλει
 τῆρδ', ἢ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
- ΤΕ. δρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φάνημ' ἵν
 πρός καιρόν· ὡς οὖν μηδ' ἔγω ταῦτὸν πάθω — 325
- ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδε ἴκτήριοι.
- ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἔγω δ' οὐ μὴ ποτε
 τέλει· ὡς ἀν εἰπω, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.
- ΟΙ. τί φῆς; ξυνειδὼς οὐ φάσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖσαι πόλιν;
- ΤΕ. ἔγω οὗτ' ἐμαντὸν οὕτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἀν πύθοιό μου.
- ΟΙ. οὐκ, ὃ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἀν πέτρου
 φύσιν σὺ γ' δογάνειας, ἔξερεις ποτε, 335

- ἀλλ' ὁδὸς ἀτεγκτος κατελεύτητος φανεῖ;
 TE. δογὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σοὶ δὲ διοῦ
 ναιόνσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ φέρεις.
 OI. τίς γάρ τουαντ' ἀν οὐκ ἀν δογῆσοιτ' ἐπη
 κλύων, ἂν νῦν σὺ τήνδ' αἰτιμάζεις πόλιν; 340
 TE. ηξει γάρ αὐτά, κανέν ἐγὼ συγῇ στέγω.
 OI. οὐκοῦν ἂν γ' ηξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
 TE. οὐκ ἀν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ', εἰ θέλεις,
 θυμοῦ δὲ δογῆς ητις ἀγριωτάτη.
 OI. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς δογῆς ἔχω, 345
 ἀπερ ἔννινημ· ἵσθι γάρ δοκῶν ἐμοὶ
 καὶ ἔνμυφτεῦσαι τοῦργον εἰργάσθαι θ', ὅσον
 μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δὲ ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἀν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
 TE. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι 350
 ὥπερ προσῆπας ἐμμένειν, καί τις ήμέρας
 τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
 ὡς δοῦτι γῆς τῆσδ' ἀνοσίᾳ μάστορι.
 OI. οὕτως ἀναιδῶς ἔξεκίνησας τόδε
 τὸ δῆμα; καί που τοῦτο φεύγεσθαι δοκεῖς; 355
 TE. πέφενγα τάληθὲς γάρ ἵσχυον τρέφω.
 OI. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γάρ ἐκ γε τῆς τέχνης.
 TE. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἀκοντα προντρέψω λέγειν.
 OI. ποῖον λόγον; λέγ' αὐθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
 TE. οὐχὶ ἔννηκας πρόσθεν; η πέτρα λεγον; 360
 OI. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γυνωτόν· ἀλλ' αὐθις φράσον.
 TE. φονέα σε φημὶ τάνδρος οὐ ξητεῖς κυρεῖν.
 OI. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δίξ γε πημονὰς ἔρεῖς.
 TE. εἴπω τι δῆτα καλλ', οὐδὲ δογῆς πλέον;
 OI. οὗσον γε χρῆσεις· ὡς μάτην εἰρήσεται. 365
 TE. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις

- αἰσχισθ' διμιλοῦντ', οὐδὲ δοῖν οὐδὲν εἰ κακοῦ.
 OI. η καὶ γεγηθῶς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
 TE. εἴπερ τί γ' εστὶ τῆς ἀληθείας σθένος. 369
 OI. ἀλλ' εστι, πλὴν σοὶ σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ εἴστ', ἐπεὶ
 τυφλὸς τά τ' ὥτα τόν τε νοῦν τά τ' δηματ' εἰ.
 TE. σὺ δὲ ἄθλιός γε ταῦτ' δινειδίζων, ἀ σοὶ
 οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' δινειδιεῖ τάχα.
 OI. μᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ
 μήτ' ἄλλον, δοτις φῶς δρῦ, βλάφαι ποτ' ἄν. 375
 TE. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
 ἴκανὸς Ἀπόλλων, φ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.
 OI. Κρέοντος η δοῦ ταῦτα τάξενοργίματα;
 TE. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοὶ.
 OI. ὡ πλοῦτε καὶ τυφαννὶ καὶ τέχνη τέχνης 380
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυηγῇ λαβίῳ,
 δοσος παρ' ὑμῖν δι φθόνος φυλάσσεται,
 εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς εἶνεχ', ην ἐμοὶ πόλις
 δωδητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
 ταῦτης Κρέων δι πιστός, οὐκέτις φύλος, 385
 λάθος μ' ὑπελθῶν ἐκβαλεῖν λιμέρεται,
 ὑφεὶς μάργον τοιώνδε μηχανορράφον,
 δόλιον ἀγνότην, δοτις ἐν τοῖς κέρδεσιν
 μόνον δέδοσκε, τὴν τέχνην δὲ ἔφυ τυφλός.
 ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἰ σαφῆς; 390
 πῶς οὐχ, δθ' η δαψφδὸς ἐνθάδ' ην κύων,
 ηῦδας τι τοῦσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
 καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τούπιόντος ην
 ἀνδρὸς διεπεῖν, ἀλλὰ μάντειας ἔδει.
 ην οὖτ' απ' οἰωνῶν σὺ προνυφάντης ἔχων 395
 οὔτ' ἐκ θεῶν του γυνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολών,
 δι μηδὲν εἰδῶς Οἰδίπους, ἐπανδά νιν,

γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθῶν·
δν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεὶς τάδε
ἀγγλατήσειν· εἰ δὲ μὴ δόκεις γέρων
εἶναι, παθῶν ἔγνωσ· ἀν οἴλα περ φρονεῖς.

XO. ήμιν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
δογῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ. 405
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' δπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

TE. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἔξιστέον τὸ γοῦν
ἰσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κάγῳ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ξῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
ῶστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κού βλέπεις ἵν' εἰ κακοῦ,
οὐδ' ἐνθα ναίεις οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἄρ' οἰσθ' ἀφ' ὧν εἰ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὡν 415
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κάπλ γῆς ἄνω,
καὶ σ' ἀμφιπλῆξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἔλῃ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόποντος ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν δρόθ', ἐπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, 420
ποῖος Κιθαιρὸν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταΐσθῃ τὸν ὑμέναιον, δν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἄ σ' ἔξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τούμὸν στόμα
προπηλάκις· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον δστις ἔκτριβήσεται ποτε.

ΟΙ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλίνειν;
οὐκ εἰς ὅλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν 430
ἄψιρρος οἶκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
ΤΕ. οὐδ' ἴκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.
ΟΙ. οὐ γάρ τι σ' ἥδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπει
σχολῆ σ' ἀν οἰκους τοὺς ἔμοὺς ἐστειλάμην.
ΤΕ. ήμεις τοιοίδ' ἔφυμεν, ως μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
ΟΙ. ποίουσι; μεῖνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
ΤΕ. τῆδ' ἡμέρᾳ πεύσει σφε καὶ διαφθερεῖ.
ΟΙ. ως πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῆ λέγεις.
ΤΕ. οἴκουν σὸν ταῦτ' ἄριστος εὐφίσκειν ἔφυς; 440
ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνείδιξ, οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.
ΤΕ. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἔξεσσος', οὐ μοι μέλει.
ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ως παφῶν σύ γ' ἔμποδῶν 445
δχλεῖς, συθείς τ' ἀν οὐκ ἀν ἀλγύνοις πλέον.
ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν εἴνεκ' ἥλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' δπου μ' δλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, δν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κάνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λατεῖον; οὐτός ἔστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγω μέτοικος, εἴτα δ' ἐγγενῆς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι 455
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἡσ ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς

- διμόσπορος τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἵων 460
 εἶσω λογίζου· καὶ λάβης ἐψευσμένου,
 φάσκειν ἔμ' ἥδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
- XO. τίς δητιν' ἀ θεσπιέπεια Δελφὸς εἶπε πέτρᾳ 463
 ἕροητ' ἀρρήτων τελέσαντα φοινίασι χερσίν; 465
 ὡρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φυγῆ πόδα νομᾶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρόσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς δὲ Λιὸς γενέτας, 470
 δειναὶ δὲ ἄμ' ἔπονται
 κῆρες ἀναπλάκητοι.
 ἐλαμψε γὰρ τοῦ νιφόντος ἀρτίως φανεῖσα 473
 φάμα Παρνασοῦ τὸν ἀδηλὸν ἀνδρα πάντ' ἵχ-
 νεύειν. 475
- φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
 ὅλαν ἀνά τ' ἄντρᾳ καὶ
 πέτρας ἴσστανδρος,
 μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
 τὰ μεσδυμφαλα γᾶς ἀπονοσφίξων 480
 μαντεῖα· τὰ δὲ ἀεὶ¹
 ἔσωντα περιποτάται.
 δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνο-
 θέτας 483
 οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'. δὲ τι λέξω δ'
 ἀπορῶ. 485
- πέτομαι δὲ ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' δρῶν οὔτ' ὀπίσω.
 τι γὰρ η̄ Λαβδακίδαις
 η̄ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ', οὔτε πάροιθέν ποτ'
 ἔγωγ' οὔτε τανῦν πω 490
- 463—472 = 473—482. 483—497 = 498—512.

- ἔμαθον, πρὸς δὲν δὴ βασάνω - - -
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαιμον φάτιν εἰμ' Οἰδιπόδα Λαβ-
 δακίδαις 495
- ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.
 ἀλλ' δὲ μὲν οὖν Ζεὺς δὲ τὸν Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
 τὰ βροτῶν 498
- εἰδότες· ἀνδρῶν δὲ δὲ μάντις πλέον η̄ γὼ
 φρέρεται, 500
- κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλαθῆς· σοφία δὲ ἀν δοφίαν
 παραμείψειν ἀνήρ.
 ἀλλ' οὕποτ' ἔγωγ' ἄν, ποὺν ἰδοιμ' δρῦδὸν ἔπος,
 μεμφομένων ἀν καταφαίην. 508
- φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἥλθε κόρα
 ποτέ, καὶ σοφὸς ὁφθη βασάνω δὲ ἀδύπολις.
 τῷ ἀπ' ἐμᾶς 510
- φρενὸς οὕποτ' δρῆσει κακίαν.
- KR. ἀνδρες πολῆται, δείν' ἔπη πεπυσμένος
 κατηγορεῖν μον τὸν τύραννον Οἰδίπονι,
 πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἔνυμφοροῖς 515
 ταῖς νῦν νομίζει πέδος τί μον πεπονθέναι
 λόγοισιν εἰτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 οὗτοι βίου μοι τοῦ μακραιώνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 η̄ ξημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.
- XO. ἀλλ' ἥλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἀν
 δοργῇ βιασθὲν μᾶλλον η̄ γνώμῃ φρενῶν.
- KR. τοῦπος δὲ ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις δὲ τι 525
 πεισθεῖς δὲ μάντις τοὺς λόγους φευδεῖς λέγοις;
- XO. ηὐδάτο μὲν τάδ', οἴδα δὲ οὐ γνώμῃ τίνι.

- KP. ἐξ δημιάτων δ' ὁρθῶν τε καξ δοθῆσ φρενὸς
κατηγορεῖτο τούπικλημα τοῦτο μου;
- XO. οὐκ οἰδ'. ἀ γὰρ δρᾶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ δρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἡδη δωμάτων ἔξω περᾶ. 531
- OI. οὗτος σύ, πᾶς δεῦρ' ἥλθες; ἢ τοσὸνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὕστε τὰς ἐμὰς στέρας
ἶκου, φονεὺς δὲν τοῦτε τάνδρὸς ἐμφανῶς
ληστῆς τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδῶν τιν' ἐν μοι ταῦτ' ἐβούλευσω ποεῖν;
ἢ τοῦρον ώς οὐ γνωριῶμι σου τόδε
δόλῳ προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξούμην μαθών;
ἄρ' οὐχὶ μωρόν ἐστι τούγχερημά σου,
[λίνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα]
θηρᾶν, δ πλήθει χρήμασίν θ' ἀλίσκεται;
KP. οἰσθ' ώς πόνσον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κάτα κοῖν' αὐτὸς μαθών. 545
- OI. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἔγὼ κακὸς
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ηὔρηκ' ἐμοί.
- KP. τοῦτ' αὐτὸς νῦν μον πρῶτ' ἄκουσον ώς ἐρῶ.
- OI. τοῦτ' αὐτὸς μὴ μοι φράξ, δπως οὐκ εἶ κακός.
- KP. εἰ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἰναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ δοθῶς φρονεῖς. 550
- OI. εἰ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακὸς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- KP. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρησθαι· τὸ δὲ
πάθημ' δποῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
- OI. ἔπειθες ἢ οὐκ ἔπειθες, ώς χρείη μ'. ἐπὶ 555
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;
- KP. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
- OI. πόσον τιν' ἡδη δῆθ' δ Λάιος χρόνον

- KP. δέδρακε ποῖον ἔογον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
- OI. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρῶματι; 560
- KP. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἀν μετρηθεῖν χρόνοι.
- OI. τότ' οὖν δι μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
- KP. σοφός γ' δμοίως καξ ἵσου τιμώμενος.
- OI. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
- KP. οῦκον ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
- OI. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἐσχετε;
- KP. παρέσχομεν, πᾶς δ' οὐχί; κούκη χρούσαμεν.
- OI. πᾶς οὖν τόθ' οὗτος δ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
- KP. οὐκ οἰδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
- OI. τὸ σὸν δέ γ' οἰσθα καὶ λέγοις ἀν εὖ φρονῶν. 570
- KP. ποῖον τόθ'; εἰ γὰρ οἰδά γ'; οὐκ ἀρνήσομαι.
- OI. δθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ἔννηλθε, τάσδ' ἐμὰς
οὐκ ἂν ποτ' εἰπε Λαῖον διαφθοράς.
- KP. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἰσθ'. ἔγὼ δέ σου
μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ' ἀπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
- OI. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
- KP. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γῆμας ἔχεις;
- OI. ἄφνησις οὐκ ἔνεστιν ὃν ἀνιστορεῖς.
- KP. ἄρχεις δ' ἐκείνη ταῦτα γῆς ἵσου νέμων;
- OI. ἀν ἢ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
- KP. οῦκον ἴσονται σφῶν ἔγὼ δνοῖν τρίτος;
- OI. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
- KP. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ώς ἔγὼ σαντῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἰ τιν' ἀν δοκεῖς
ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585
ἀτρεστον εῦδοντ', εἰ τά γ' αὖθ' ἔξει ωράτη.
ἔγὼ μὲν οὖν οὕτ' αὐτὸς ἴμείφων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὕτ' ἄλλος ὄστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἥρον, πολλὰ καὶ ἀκούν εἴδομεν.
 πᾶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννίς ἡδίσων ἔχειν
 ἀφῆσ ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔψυ;
 οὕπω τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ
 ὥστ' ἄλλα χρήζειν ἢ τὰ σὺν κέφοδει καλά, 595
 νῦν πᾶσι καίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες αἰκάλλουσί με
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι.
 πᾶς δῆτ' ἔγὼ κεῖν' ἀν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;
 οὐκ ἀν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὗτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔψυ
 οὗτ' ἀν μετ' ἄλλου δρῶντος ἀν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἐλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἵων
 πεύθουν τὰ χρησθέντ' εἰς σαφῶς ἤγγειλά σοι·
 τοῦτ' ἄλλ', ἔάν με τῷ τερασμόπῳ λάβῃς 605
 κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἀπλῇ πτάνης
 ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών·
 γνώμη δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἵσον λέγω 610
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, διν πλεῖστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
 κακὸν δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μᾶ.

XO. καλῶς ἐλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

OI. δταν ταχὺς τις οὐπιρουλεύων λάθρῳ
 χωρῇ, ταχὺν δεῖ καὶ βουλεύειν πάλιν·
 εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦτο μὲν

615

620

πεπραγμέν' ἔσται, τάμα δ' ἡμαρτημένα.
 KP. τί δῆτα χρήζεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
 OI. ἥκιστα θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
 KP. δταν προδείξῃς οἶόν ἔστι τὸ φθονεῖν.
 OI. ὡς οὐχ ὑπεξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις; 625
 KP. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εῦ βλέπω. OI. τὸ γοῦν
 ἐμόν.
 KP. ἀλλ' ἔξ ἵσον δεῖ καμόν. OI. ἀλλ' ἔψυς κακός.
 KP. εἰ δὲ ἔννής μηδέν; OI. ἀρκτέον γ' ὅμως.
 KP. οἵτοι κακῶς γ' ἀρχοντος. OI. ὁ πόλις πόλις.
 KP. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ. 630
 XO. παύσασθ', ἄνακτες κακίαν δ' ὑμῖν δρῶ
 τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἣς
 τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εῦ θέσθαι χρεών.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

635

640

645

τέ τὴν ἄβουλον, ὁ ταλαιπωροι, στάσιν
 γλώσσης ἐπίγρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς
 οὕτω νοσούσης ἴδια κινοῦντες κακά;
 οὐκ εἰ σύ τ' οἰκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
 καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;

KP. δμαίμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
 δρᾶσαι δικαιοῦ, θάτερον δυοῖν κακοῖν,
 ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρόδος ἢ κτεῖναι λαβών.

OI. ξύμφημι· δρῶντά γάρ νιν, ὁ γύναι, κακῶς
 εἴληφα τούμὸν σῶμα σύν τέχνῃ κακῇ.

KP. μή νυν δναίμην, ἀλλ' ἀφαῖος, εἰ σέ τι
 δέδρακ', δλοίμην, ὃν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.

IO. ὁ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
 μάλιστα μὲν τόνδ' δρον αἰδεσθεὶς θεῶν,
 ἐπειτα καὶ μὲ τούσδε θ' οὐ πάρεισί σοι.

- | | | | |
|-----|---|---------------------|-----|
| XO. | πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἄναξ, λίσσομαι. | 649 | |
| OI. | τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω; | | |
| XO. | τὸν οὕτε ποὶν νῆπιον νῦν τ' ἐν δρκῷ μέγαν
καταιδεῖσαι. | | |
| OI. | οἵσθ' οὖν ἢ χρήζεις; | XO. οἴδα. OI. φράξε | |
| | | δὴ τί φήσ. | 655 |
| XO. | τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν. | | |
| OI. | εὖ νῦν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ἔητῆς, ἐμοὶ
ἔητῶν ὅλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς. | | |
| XO. | οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον
Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἀφιλος δι το πύματον
δολοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλά μοι δυσμόρῳ γὰρ φθινάς
τρούχει ψυχάν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάφει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα. | 660 | |
| OI. | ὅ δ' οὖν ἵτω, κεῖται χρῆ με παντελῶς θαυμεῖν
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικιόω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἐνθ' ἀνὴρ ἢ στυργήσεται. | 669 | |
| KP. | στιγμὸς μὲν εἰκὼν δῆλος εἰ, βαρὸς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς· αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
ανταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγισταὶ φέρειν. | 670 | |
| OI. | οὕκουν μ' ἔάσεις κάκτος εἰ; KP. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὸν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἵσος. | | |
| XO. | γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; | 678 | |
| IO. | μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη. | 680 | |
| XO. | δόκησις ἀγνῶς λόγων ἥλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ
μὴ ὑδικον. | | |
| IO. | ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; XO. ναίχι. IO. καὶ τίς ἦν λόγος; | | |

- XO. ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γᾶς προπονουμένας,
φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν. 685

OI. δρᾶς ἵν' ἡκεις; ἀγαθὸς ὁν γνώμην ἀνήρ
τούμδον παρίης καὶ καταμβλύνεις κέαρ.

XO. ὅνται, εἰπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον,
ἰσθι δὲ παραφρόνιμον, ἀπόρον ἐπὶ φρόνιμα
περάνθαι μ' ἄν, εἰ σ' ἐνοσφιζόμαν,
ὅς τ' ἔμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις
σαλεύονταν κατ' ὁρδὸν οὐρισας,
τανῦν τ' εὑπομπος, εἰ δύνα, γενοῦ. 689

IO. πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, δτον ποτὲ
μῆνιν τοσίνδε πράγματος στήσας ἔχεις.

OI. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω. 700
Κρέοντος, οἴά μοι βεβούλευκῶς ἔχει.

IO. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῦκος ἔγκαλῶν ἐρεῖς.

OI. φοιέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.

IO. αὐτὸς ξυνειδὼς ή μαθῶν ἄλλου πάρα;

OI. μάντιν μὲν οὖν κακούργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.

IO. σὺ νιν ἀφεὶς σεαυτὸν ὃν λέγεις πέρι
ἔμοιο πάκοντον καὶ μάθ' οὗνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710

χρησμὸς γὰρ ἥλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ώς αὐτὸν ἔξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
δστις γένοιτ' ἔμοιο τε κάκείνου πάρα.

καὶ τὸν μέν, ὕσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λησταὶ φονεύοντος' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καὶ νιν ἄρδα κεῖνος ἐνξεύξας ποδοῖν.

- ἔρωτιφεν ἄλλων χερσὶν ἔβατον εἰς ὅρος. 720
κάνταυθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκεῖνον ἤμυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὐτε Λάιον
τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικὰ διώρισαν,
ῶν ἐντρέπον σὺ μηδέν· ὃν γὰρ ἀν θεὸς
χρείαν ἔρευνά, φάδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
OI. οἵον μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλένημα κάνακύνησις φρενῶν.
IO. πόλας μεριμνῆς τοῦθ' ὑπὸ στραφεὶς λέγεις;
OI. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ως δὲ Λάιος
ματασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξῖτοῖς. 730
IO. ηὐδάτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λιγέαντ' ἔχει.
OI. καὶ ποῦ 'σθ' δὲ χῶρος οὗτος οὖν τόδ' ἦν πάθος;
IO. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δὲ ὁδὸς
ἐς ταντὸ Δελφῶν κάπτε Λαυλίας ἄγει.
OI. καὶ τίς χρόνος τοῖσθ' ἔστιν οὐκεληλυθώς; 735
IO. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσθ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνουν, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
OI. δὲ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
IO. τί δὲ ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
OI. μήπω μὲν ἐφώτα τὸν δὲ Λάιον φύσιν 740
τίν' ἥλθε φράξε, τίνα δὲ ἀκμὴν ἥβης ἔχων.
IO. μέγας, χνοάξων ἄρτι λευκανθῆς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
OI. οἷμοι τάλας ἔοικε ἐμαντὸν εἰς ἀράς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
IO. πᾶς φῆς; δικῶ τοι πρός σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
OI. δεινῶς ἀθυμῶς μὴ βλέπων δὲ μάντις ἦ·
δεῖξεις δὲ μᾶλλον, ἦν δὲ ἔξεπηγς ἔτι.
IO. καὶ μὴν δικῶ μέν, ἂ δὲ ἐρη μαθοῦσ' ἐρῶ.

- OI. πότερον ἔχωρει βαιός ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας, οἵ ἀνὴρ ἀρχηγέτης; 750
IO. πέντε ἥσαν οἱ ἔνυπταντες, ἐν δὲ αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ ἀπήνη δὲ ἥγε Λάιον μία.
OI. αἰαῖ, τάδε ἥδη διαφανῆ. τίς δὲ ποτε
δὲ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
IO. οἰκεύς τις, διπερ ἵκετ' ἐκσωθῆταις μόνος.
OI. ἡ κάνει δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρῶν;
IO. οὐ δῆτ' ἀφ' οὐδὲ γὰρ κεῖθεν ἥλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἰδέ ἔχοντα Λάιον τ' διλαλότα,
ἔξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν 760
ἀγρούς σφε πέμψαι κάπι ποιμνίων νομάς,
ώς πλεῖστον εἴη τοῦδε ἀποπτος ἀστεως.
κάπεμψ' ἐγώ νιν· ἀξιος γὰρ οἵ ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μεῖζω χάριν.
OI. πῶς δὲν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
IO. πάρεστιν ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
OI. δέδοικε ἐμαντόν, ὡς γύναι, μὴ πόλλ' ἄγεν
εἰρημέν' ἢ μοι δὲ ἡ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
IO. ἀλλ' ἴξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
καγώ τά γέ ἐν σοὶ δυσφρόως ἔχοντ', ἄναξ. 770
OI. κού μὴ στερηθῆσι γέ, ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἔμου βεβῶτος· τῷ γὰρ δὲν καὶ μεῖζονι
λέξαιμ' δὲν ἡ σοί, διὰ τύχης τοιᾶσδε ἵών;
ἔμοι πατὴρ μὲν Πόλυνος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Λωφίς. ἥγεμην δὲνὴρ 775
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, ποίν μοι τύχη
τοιάδε ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μὲν περιπληγέθεις μέθη
καλεῖ παρ' οἶνῳ, πλαστὸς ως εἴην πατρό. 780
9*

κάγω βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θατέρᾳ δ' ἵδη πέλας
μητρὸς πατρὸς τὸν ἥλεγχον· οὐ δὲ δυσφρόως
τοῦνειδος ἥγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κάγω τὰ μὲν κείνοιν ἐτερόβημην, δύμας δ'
885 ἔκνιξέ μ' ἀεὶ τοῦθ'. ὑφεῖρπε γὰρ πολὺ.
λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὃν μὲν ἴκρην
ἀπίμον ἔξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηνεν λέγων,
890 ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἀπλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' δρᾶν,
φονεὺς δ' ἐσούμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κάγω πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν,
895 ἀστροῖς τὸ λοιπὸν τεκμαρούμενος, χθόνα
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψούμην κακῶν
χρησμῶν δινείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἴκροῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
899 σὺ τὸν τύραννον τούτον ὅλλυσθαι λέγεις.
καὶ σοι, γύναι, τάληθὲς ἔξερδ. τριπλῆς
δὲ τὸν κελεύθον τῆσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρούξ τε κάπλ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἶνον σὺ φῆς,
ξυνηντιάζον· κακές ὁδοῦ μ' ὁ δ' ἡρεμῶν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλαυνέτην.
905 κάγω τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' δργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς δρᾶ,
δχρως παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισι μον καθίκετο.
οὐ μὴν ἵσην γ' ἔτισεν, ἄλλα συντόμως
910 σκήπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος

μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τὸν ἔνμπαντας. εἰ δὲ τῷ ἔνω
τούτῳ προσήκει Λαῖον τι συγγενές,
[τίς τοῦδε γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;] 815
τίς ἔχθροδαίμων μᾶλλον ἀν γένοιτ' ἀνήρ;
οὐ μὴν ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινι
δόμοις δέχεσθαι μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
ἀθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὕτις ἄλλος ἦν
ἢ γάρ π' ἐμαντῷ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς. 820
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χεροῦν ἐμαῖν
χραῖνω, δι' ὄντερ ὠλετ'. ἀρ' ἔφυν πακός;
ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἰ με χρὴ φυγεῖν,
καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
μητρὸς ἴκρηναι καὶ πατέρας κατακτανεῖν
[Πόλυβον, οὐς ἔξέφυσε κάξέθρεψέ με];
ἄρ' οὐκ ἀπ' ὀμοῦ ταῦτα δαιμονός τις ἀν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀν δροῖη λόγον;
μη δῆτα, μη δῆτ', ὁ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
930 ἵδοιμι ταῦτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίνην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλεῖδ' ἐμαντῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.
XO. ἡμῖν μέν, ὕναξ, ταῦτ' ὀκνήρ· ἔως δ' ἀν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθης, ἔχ' ἐλπίδα. 835
OI. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
IO. πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθυμία;
OI. ἔγω διδάξω σ'. ἷν γὰρ εὐφεδῆ λέγων
σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἀν ἐκπεφευγόην πάθος. 840
IO. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουνσας λόγον;
OI. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν

- ῶς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ ἔτανον.
οὐ γὰρ γένοιτο ἀν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἵσος. 845
εἰ δ' ἄνδρος ἔν' οἰόζωνον αὐδῆσει, σαφῶς
τοῦτο ἔστιν ἥδη τοῦργον εἰς ἐμὲ φέπον.
IO. ἀλλ' ὡς φαινέν γε τοῦπος ὁδὸς ἐπίστασο,
κούνικεστιν αὐτῷ τοῦτο γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
πόλις γὰρ ἡκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
εἰ δ' οὖν τι κάκτρόποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὕτοι ποτ', ὅναξ, σόν γε Λαλίου φόνον
φαινεῖ δικαίως ὁρθόν, δν γε Αοξίας
διεῖπε χρῆματα παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὥλετο.
ῶστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἀν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαμι ἀν εἶνεκ' οὔτε τῇδ' ἀν ὕστερον.
OI. καλῶς νομίζεις. ἀλλ' δῆμος τὸν ἀγρότην
πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆσ. 860
IO. πέμψω ταχύναος· ἀλλ' ἵωμεν ἐς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἀν πράξαιμι ἀν ὅν οὐ δοι φίλον.
XO. εἰ μοι ξυνείη φέροντι
μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, δν νόμοι πρόκεινται 865
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, δν Ὀλυμπος
πατήρ μόνος, οὐδέ τιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν οὐδὲ μῆποτε λάθα κατακοιμάσῃ. 870
μέγας ἐν τούτοις θεός οὐδὲ γηράσει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον.

863—872 = 873—882.

- ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπεροπληθῆ μάταν,
ἢ μὴ πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'
αἴπος ἀπότομον ὕδουσεν εἰς ἀνάγναν,
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρῆται. τὸ καλῶς δὲ ἔχον
πόλει πάλαισμα μῆποτε λῆσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἵσχων.
εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, 883
δίκαιας ἀφρόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, 885
κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
δυσπότιμον χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος περιδανεῖ δικαίως 887
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται
ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάξων.
τις ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῶν βέλη
εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμαι, 895
τί δεῖ με χρεούειν;
οὐκέτι τὸν ἀθίκτον εἴμι γὰς ἐπ' δημφαλὸν σέβων
οὐδὲ ἐς τὸν Ἀβαισι ναὸν οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα 901
πάσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ' ὁ κρατύνων, εἰπερ δοθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀγάσσων, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
φθίνοντα γὰρ Λαλίου — —
θέσφατ' ἔξαιρούσιν ἥδη,
κούδαμον τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανῆς.
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910

883—896 = 897—910.

- ΙΟ. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἵκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ κάπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἰρεῖ θυμὸν Οἰδίπους ἔγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' δποὶ ἀνήρ 915
ἔννοις τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φύσους λέγοι.
ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποῶ,
πρὸς σ', ὁ Λύκει' "Απολλον, ἔγχιστος γὰρ εἰ,
ἴκετις ἀφῆγμα τοῦσδε σὺν κατάργμασιν, 920
δπως λύσιν τιν' ἡμὸν εὐαγῆ πόρης·
ώς νῦν δκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κείνον βλέποντες ως κυβερνήτην νεώς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄρ' ἀν παρ' ὑμῶν, ὁ ξένοι, μάθοιμ' δπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου; 925
μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' δπου.
ΧΟ. στέγαι μὲν αἴδε, καντὸς ἔνδον, ὁ ξένε·
γνωὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνον τέκνων.
ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ἔνδον ὀλβίοις ἀεὶ^{το}
γένοι', ἐκείνου γ' οὖσα παντελῆς δάμαρ. 930
ΙΟ. αὕτως δὲ καὶ σύ γ', ὁ ξέν'· ἔξιος γὰρ εἰ
τῆς εὐεπείας εἶνεκ'· ἀλλὰ φράξ' δτον
χοῖξιν ἀφίξαι χῶ τι σημῆναι θέλων.
ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.
ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος; 935
ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου· τὸ δ' ἔπος οὐκερῶ τάχ' ἀν
ἥδοιο μέν, πᾶς δ' οὐκ ἄν, ἀσχάλλοις δ' ἵσως.
ΙΟ. τί δ' ἐστι; ποίαν δύναμιν ὁδ' ἔχει διπλῆν;
ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ως ηύδατ' ἔκει. 940

- ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατῆς ἔτι;
ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
[ΙΟ. πᾶς εἶπας; η τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓ. εἰ δὲ μὴ
λέγω γ' ἐγὼ τάληθές, ἀξιῶ θανεῖν.]
ΙΟ. ὁ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ὡς τάχος 945
μολοῦσα λέξεις; ὁ θεῶν μαντεύματα,
ην' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφενγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὅλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὑπο.
ΟΙ. ὁ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα, 950
τί μ' ἔξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
ΙΟ. ἄκουε τάνδρος τοῦδε, καὶ σκόπει οἰλύων
τὰ σέμν' ην' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
ώς οὐκέτ' οἵτα Πόλυβον, ἀλλ' ὅλωλότα.
ΟΙ. τί φήσ, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημῆνας γενοῦ.
ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εῦ ἵσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
ΟΙ. πότερα δόλοισιν η νόσους ξυναλλαγῇ; 960
ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει φοηή.
ΟΙ. νόσοις δ τλήμων, ως ἔοικεν, ἔφθιτο.
ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὁ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν η τοὺς ἄνω 965
κλάζοντας δρυεῖς, ὃν ὑφηγητῶν ἐγὼ
κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; δὲ θανῶν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
ἄψανθτος ἔγχους — εἰ τι μὴ τῷμῷ πόθῳ
κατέφθιθ'. οὕτω δ' ἀν θανῶν εἰη 'ξ ἐμοῦ. 970
τὰ δ' οὖν γέροντα συλλαβὼν θεσπίσματα

- κεῖται παρ' Ἀιδη Πόλυβος ἄξι^τ οὐδενός.
 IO. οὕκουν ἐγώ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;
 OI. ηὔδας· ἐγώ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
 IO. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐσθιμὸν βάλῃς. 975
 OI. καὶ πᾶς τὸ μητρὸς οὐν δικεῖν λέχος με δεῖ;
 IO. τί δ' ἀν φοβοῖτ' ἀνθρωπος φῇ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφῆς;
 εἰκῇ κράτιστον ξῆν, δπως δύνατό τις.
 σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. 980
 πολλοὶ γὰρ ἥδη κάν δικεῖσαν βροτῶν
 μητρὶ ξυνηγυνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
 παρ' οὐδέν ἐστι, δῆστα τὸν βίον φέρει.
 OI. καλῶς ἀπαντα ταῦτ' ἀν ἔξειρητο σοι,
 εἰ μὴ ἕκείνοις ξῶσ^τ ἡ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπει^τ 985
 ξῆ, πᾶσ^τ ἀνάγκη, καὶ καλῶς λέγεις, δικεῖν.
 IO. καὶ μὴν μέγας γ' ὁ φθαλιμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
 OI. μέγας, ξυνίημ^τ. ἀλλὰ τῆς ξώσης φόβος.
 AG. ποίας δὲ καὶ γνωνικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπερ;
 OI. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἦς φῆκει μέτα. 990
 AG. τί δ' ἐστ' ἐκείνης ὑμὸν ἐσθιμὸν φέρον;
 OI. θείλατον μάντευμα δεινόν, ὃ ξένε.
 AG. ἡ φήτον; ἡ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
 OI. μάλιστά γ'. εἰπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
 χρῆναι μιγῆναι μητὸι τῆμαντοῦ τὸ τε 995
 πατρῶον αἷμα χερσὸι ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.
 ὃν εἶνεχ^τ ἡ Κόρινθος ἔξ ἐμοῦ πάλαι
 μακρὸν ἀποκεῖτ^τ· εὐτυχῶς μέν, ἀλλ' ὅμως
 τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.
 AG. ἡ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἥσθ' ἀπόπτολις; 1000
 OI. πατρός τε χρῆσσον μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
 AG. τί δῆτ^τ ἐγώ οὐχὶ τοῦ φόβου σ', ἄναξ,

- ἐπείπερ εὖνοις ἥλθον, ἔξειλυσάμην;
 OI. καὶ μὴν χάριν γ' ἀν ἀξίαν λέβοις ἐμοῦ.
 AG. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ^τ ἀφικόμην, δπως 1005
 σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εῦ πράξαιμι τι.
 OI. ἀλλ' οὗποτ^τ εἴμι τοῖς φυτεύσασίν γ' δμοῦ.
 AG. ὡς παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾶς.
 OI. πᾶς, ὃ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκε με.
 AG. εἰ τῶνδε φεύγεις εἶνεκ^τ εἰς οἴκους μολεῖν. 1010
 OI. ταρφῶν γε μή μοι Φοῖβος ἔξέλθῃ σαφῆς.
 AG. ἡ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λέβης;
 OI. τοῦτ^τ αὐτό, πρέσβυν, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
 AG. ἄδ^τ οἰσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
 OI. πᾶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
 AG. διθούνεκ^τ ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1015
 OI. πᾶς εἰπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἔξέφυσέ με;
 AG. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦτε τάνδρος, ἀλλ' ἵσον.
 OI. καὶ πᾶς δ φύσας ἔξ ἵσον τῷ μηδενί;
 AG. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ^τ οὐτ^τ ἐκείνος οὐτ^τ ἐγώ. 1020
 OI. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδα μ' ὀνομάξετο;
 AG. δῶρόν ποτ^τ, ἵσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
 OI. καῦθ^τ ὃδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἐστερέξεν μέγα;
 AG. ἡ γὰρ ποὺν αὐτὸν ἔξέπεισ^τ ἀπαιδία.
 OI. σὺ δ' ἐμπολιήσας ἡ τυχών μ' αὐτῷ δίδως; 1025
 AG. εὐρῶν ναπαίασ^τ ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
 OI. ὀδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
 AG. ἐνταῦθ' δρεῖοις ποιμνίοις ἐπεστάτονν.
 OI. ποιμὴν γὰρ ἥσθα καπὲλητεία πλάνης;
 AG. σοῦ τ', ὃ τέκινον, σωτήρ γε τῷ τότ^τ ἐν χρόνῳ.
 OI. τί δ' ἄλγος ἵσχοντ^τ ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031
 AG. ποδῶν ἀν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 OI. οἴμοι, τί τοῦτ^τ ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

- ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γ' δινείδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΑΓ. ὅστ' ὀνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἰ.
 ΟΙ. ὁ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρός; φράσου.
 ΑΓ. οὐκ οἶδ'. ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λύσον φρονεῖ.
 ΟΙ. ἡ γὰρ παρ' ἄλλον μ' ἔλαβες οὐδέ' αὐτὸς τυχών;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσι μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος; ἡ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
 ΑΓ. τῶν Λαῖνον δῆκον τις ὀνομάζετο.
 ΟΙ. ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα· τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτῆρο. 1045
 ΟΙ. ἡ κάστ' ἔτι ξῶν οὗτος, ὥστ' ίδεῖν ἐμέ;
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄφιστ' εἰδεῖτ' ἀν οὐπιχώροι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστάτων πέλας,
 δόστις κάτοιδε τὸν βοτῆρο' ὃν ἐννέπει,
 εἰτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κάνθάδ' εἰσιδῶν;
 σημήναθ', ώστε καιφός ηνδῆσθαι τάδε. 1050
 ΧΟ. οἵμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἔξι ἀγρῶν,
 δὸν κάμπτενες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτάρ
 ἥδ' ἀν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἀν Ιοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, δοτιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα τόν θ' οὗτος λέγει; 1055
 ΙΟ. τί δ' δοτιν' εἰπε; μηδὲν ἐντραπῆσ· τὰ δὲ
 φημέντα βούλον μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἀν γένοιτο τοῦθ' δύως ἐγὼ λαβῶν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τούμδον γένος.
 ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἰπερ τι τοῦ σαντοῦ βίου 1060
 κήδει, ματεύσῃς τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ.
 ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδέ' ἔλιν ἐγὼ 'κ τρίτης
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή.
 ΙΟ. δύως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.

- ΟΙ. οὐκ ἀν πιθούμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
 ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εῦ τὰ λῦστά σοι λέγω. 1066
 ΟΙ. τὰ λῦστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
 ΙΟ. ὁ δύσποτομ', εἰδὲ μήποτε γνοίης ὃς εῖ.
 ΟΙ. ἄξει τις ἐλθῶν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
 ταύτην δ' ἔστε πλουσίω χαίρειν γένει. 1070
 ΙΟ. ίοὺ ίού, δύστην· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
 μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὕποθ' ὑστερον.
 ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
 ἄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ 'κ τῆς ἴνγῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
 ΟΙ. δοποῖα χορήξει δηγγύντω τούμδον δ' ἐγώ,
 κεὶ σμικρόν ἔστι, σπέρματ' ίδεῖν βουλήσομαι.
 αὕτη δ' ἵσως, φρονεῖ γὰρ ως γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
 τῆς εῦ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνες με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τούσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἀν ἐξέλθοιμ' ἔτι
 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τούμδον γένος. 1085
 ΕΙΠΕΡ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ίδρις,
 οὐ τὸν "Ολυμπον ἀπείρων, ὁ Κιθαιρών,
 οὐκ ἔσει τὰν ἀνδρί 1090
 πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ήμῶν, ώστε ἐπίηρα φέροντα
 τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
 ίήτε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀφέστ' εἰη.
 τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα 1098
 1086—1097 = 1098—1109.

- Πανὸς δρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖσ'; 1100
 ἢ σέ γ' εὐνάτειρα
 Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
 εἰθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων 1104
 εἰθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων δρέων σ'
 εὐδημα δέξατ' ἔκ του
 Νυμφῶν ἐλικωπίδων, αἵς πλεῖστα συμπαῖξει.
 ΟΙ. εἰ χρή τι κάμε μὴ συναλλάξαντά πω, 1110
 πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρον δρᾶν δοκῶ,
 δηπερ πάλαι ξητοῦμεν· ἐν τε γὰρ μακρῷ
 γῆρᾳ· ξυνέδει τῷδε τάνδοι σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὅσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ· ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μον 1115
 προύχοις τάχ' ἄν πον, τὸν βοτῆρον ἰδὼν πάρος.
 ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἵσθι· Λαῖον γὰρ ἦν
 εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς ώς νομεύεις ἀνήρ.
 ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἢ τόνδε φράζεις; ΑΓ. τοῦτον, δηπερ εἰσορᾶς.
 ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρο μοι φάνει βλέπων 1121
 δοσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαῖον ποτ' ἥσθα σύ;
 ΘΕΡΑΠΩΝ.
 ἢ δοῦλος οὐκ ὀντήτος, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
 ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
 ΘΕ. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125
 ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύναυλος ἄν;
 ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
 ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἰσθα τῇδε πον μαθῶν;
 ΘΕ. τις ζηῆμα δρῶντας; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
 ΟΙ. τόνδ' ὃς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πως; 1130
 ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἶπειν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.
 ΑΓ. κούδεν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς

- ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εῦ γὰρ οἰδ' ὅτι
 κάτοιδεν, ἥμος τῷ Κιθαιρῶνος τόπῳ,
 δὲ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνί,
 ἐπληγίαζον τῷδε τάνδρε τρεῖς δλους
 ἐξ ἥρος εἰς ἀριτοῦρον ἐμήνους χρόνους·
 χειμῶνι δὲ ἥρη τάμα τ' εἰς ἐπανλ' ἐγὼ
 ἡλιαννον οὔτος τ' εἰς τὰ Λαῖον σταθμά. 1135
 λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
 ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἰπὲ νῦν, τότε οἰσθα παῖδέ μοι τινα
 δούς, ως ἐμαυτῷ θρέψαμην ἐγώ;
 ΘΕ. τι δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοῦτος ίστορεῖς;
 ΑΓ. δοδ' ἐστίν, ὡς τάν, κεῖνος δὲ τότε ἦν νέος. 1145
 ΘΕ. οὐκ εἰς ὀλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
 ΟΙ. ἄ, μὴ κόλαξε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἐπη.
 ΘΕ. τι δ', ὡς φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
 ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὔτος ίστορεῖ. 1150
 ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δὲ ἐρεῖς.
 ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 ΟΙ. οὐχ ως τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
 ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τι προσχρήζων μαθεῖν; 1155
 ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδε ὃν οὔτος ίστορεῖ;
 ΘΕ. ἔδωκ'· δλέσθαι δὲ ὄφελον τῇδε ἥμέρᾳ.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδ' ήξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
 ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
 ΟΙ. ἀνήρ δοδ', ως ἔοικεν, ἐσ τριβάς ἐλᾶ. 1160
 ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον, ως δοίην, πάλαι.
 ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον ἢ ἔτι ἄλλον τινός;
 ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.

- OI. τίνος πολιτῶν τῶνδε οὐκ ποίας στέγης;
 ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ιστόρει πλέον. 1165
 OI. ὅλωλας, εἰς ταῦτ' ἐρήσουμαι πάλιν.
 ΘΕ. τῶν Λαῖον τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
 OI. ἢ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενῆς γεγώσ;
 ΘΕ. οἷμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 OI. καγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκούστεον. 1170
 ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήξεθ'. ἢ δ' ἔσω
 καλλιστ' ἀν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
 OI. ἢ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. μάλιστ', ἄναξ.
 OI. ὡς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. ὡς ἀναλώσαιμι νῦν.
 OI. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν.
 OI. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νῦν τοὺς τεκόντας ἢν
 λόγος. 1176
 OI. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
 ΘΕ. κατοικτίσας, ὃ δέσποθ', ως ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
 οὐκέτι εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἴ 1180
 δν φησιν οὗτος, ἵσθι δύσποτμος γεγώσ.
 OI. λοὺς ιούς τὰ πάντας ἀν ἔξηκοι σαφῆ.
 ὡς φᾶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
 δοῦτις πέφασμαι φύσ τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ἔνν
 οἵς τ'
 οὐ χρῆν ὄμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν. 1185
 XO. λώ γενεαὶ βροτῶν,
 ως ὑμᾶς ἵσα καὶ τὸ μηδὲν ξώσας ἐναριθμῶ.
 τίς γάρ, τίς ἀνήρ πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει 1190
 ἢ τοσοῦτον δσον δοκεῖν
 καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;

1186—1195 = 1196—1203.

- τὸν σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,
 τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὃ τλῆμον Οἰδίποδα,
 βροτῶν
 οὐδὲν μακαρίζω. 1195
 δοῦτις καθ' ὑπερβολὰν 1196
 τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντας εὐδαιμονος ὅλβου,
 ὃ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
 τὰν γαμφώνυχα παρθένον
 χρησμωδόν, θανάτων δ' ἐμῷ 1200
 χώρᾳ πνύγος ἀνέστα.
 ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
 ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαι-
 σιν ἐν
- Θήβαισιν ἀνάσσων.
 τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1204
 τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις
 ἔνυοικος ἀλλαγῇ βίου;
 λὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,
 ἢ στέγας λιμῆν 1208
 αὐτὸς ἥρκεσεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ¹
 θαλαμηπόλῳ πεσεῖν;
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι σ' ἄλοκες φέ-
 ρειν, τάλας, 1210
 σῆγ' ἐδυνάθησαν ἐξ τοσούδε;
 ἐφηνῷέ σ' ἄπονθ' δ πάνθ' ὅρῶν χρόνος, 1213
 δικάξει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι
 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215
 λώ, Λαΐειον ὃ τέκνον,
 εἴθε σ' εἴθε σε

1204—1212 = 1213—1222.

μήποτ' εἰδόμαν.
δύνομαι γὰρ ὡς
περίαλλ' ἵαν χέων
ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἴπειν, ἀνέπνευσά τ'
ἐκ σέθεν 1220
καὶ κατεκοίμασα τοῦμὸν ὅμμα. 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
οἵ ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόφεσθ', ὅσον δ'
ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι 1225
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὕτ' ἀν "Ιστόνον οὔτε Φᾶσιν ἀν
νύψαι καθαρῷ τὴν δημόσιην, ὅσα
κενθεῖ, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἔκδοτα κούκι ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
μάλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

XO. λείπει μὲν οὐδὲ ἀ πρόσθεν εἰδόμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἑκείνοισιν τί φίσ;
EE. δὲ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἴπειν τε καὶ
μαθεῖν, τέθυηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα. 1235
XO. ὃ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;
EE. αὐτὴν πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὅψις οὐ πάρα.
ὅμως δ', ὅσον γε κανὸν μηνήμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240
ὅπως γὰρ δργῆς κρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, λετ' εὐθὺς πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιφράξας' ἔσω
καλεῖ τὸν ἥδη Λάιον πάλαι νεκρόν, 1245
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν

θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἴσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδονοργίαν.
γοῦτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἔξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
χώρας μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἰδ' ἀπόλλυται·
βιῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίποντος, ὑφ' οὐ
ούν ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
ἀλλ' εἰς ἑκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾶ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255
γυναικά τ' οὐ γυναικα, μητρῷαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄφονταν οὖν τε καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις.
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οὐ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀνύσας ὡς ὑφηγητοῦ τυνος 1260
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε ποῖλα καλῆθρα κάμπιπτει στέγη.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναικί ἐσείδομεν,
πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. δὲ
ὅπως δρῆς νιν, δεινὰ βρυχητέος τάλας 1265
χαλᾶξ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' δρᾶν.
ἀποσπάσις γὰρ εἰμάτων κρυστάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἰσιν ἔξεστέλλετο,
ἄρας ἐπαισιν ἄρδηα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
αὐδῶν τοιαῦθ', δόθοντεκ' οὐκ ὅψουντό νιν
οὖθ' οἵ ἐπασχεν οὖθ' δποῖ' ἔδρα κακά,
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
δψοίαθ', οὓς δ' ἔχοηζεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κούχ ἄπαξ 1275
ἥρασ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' δμοῦ
γληναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν

- XO. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἄναξ, λίσσομαι. 649
 OI. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάδθω;
 XO. τὸν οὗτε πρὸν νήπιον νῦν τ' ἐν δρκῷ μέγαν
 καταίδεσαι.
 OI. οἵσθ' οὖν ἂν χρῆσεις; XO. οἶδα. OI. φράξε
 δὴ τί φῆς. 655
 XO. τὸν ἐναγῆ φύλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
 σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
 OI. εὖ νῦν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ξητῆς, ἐμοὶ
 ξητῶν ὀλεθρον ἢ φυργὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
 XO. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόδμον 660
 "Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὁ τι πύματον
 δλούμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
 ἀλλά μοι δυσμόρῳ γὰρ φθινὰς 665
 τρύχει ψυχάν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
 προσάφει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα.
 OI. ὁ δ' οὖν ἵτω, κεί χρή με παντελῶς θαυμεῖν 669
 ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ. 670
 τὸ γάρ σον, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίῳ στόμα
 ἐλεινόν· οὗτος δ' ἐνθ' ἀν ἥ στυργήσεται.
 KP. στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἰ, βαρὺς δ', ὅταν
 θυμοῦ περάσῃς· αἱ δὲ τοιῦται φύσεις
 αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλιγισται φέρειν. 675
 OI. οὕκουν μ' ἐάσεις κάκτος εἰ; KP. πορεύσομαι,
 σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἶσος.
 XO. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; 678
 IO. μαθοῦσά γ' ἡτις ἡ τύχη. 680
 XO. δόκησις ἀγνῶς λόγων ἥλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ
 μὴ ὑδικον.
 IO. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; XO. ναίχι. IO. καὶ τίς ἡν λόγος;
 649—659 = 678—688 660—668 = 689—697.

- XO. ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γὰς προπονούμενας, 685
 φαινεται ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
 OI. δρῆς ἵν' ἥκεις; ἀγαθὸς ὁν γνώμην ἀνήρ
 τούμον παρίης καὶ καταμβλύνεις κέαρ.
 XO. ὄναξ, εἰπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον, 689
 ἶσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
 πεφάνθαι μ' ἄν, εἰ σ' ἐνοσφιξόμαν,
 δις τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις
 σαλεύονταν κατ' ὀρθὸν οὔρισας, 695
 τανῦν τ' εὔπομπος, εἰ δύνας, γενοῦ.
 IO. πρὸς θεῶν δίδαξον κάμ', ἄναξ, διον ποτὲ
 μῆνιν τοσῆνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
 OI. ἐφῶ· σὲ γάρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω. 700
 Κρέοντος, οἴά μοι βεβουλευκῶς ἔχει.
 IO. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῦκος ἔγκαλῶν ἔρεῖς.
 OI. φονέα με φησὶ Λαῖον καθεστάναι.
 IO. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ μαθῶν ἄλλον πάρα;
 OI. μάντιν μὲν οὖν κακοῦδογον εἰσπέμψας, ἐπεὶ 705
 τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροὶ στόμα.
 IO. σύ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν ὃν λέγεις πέρι
 ἐμοῦ πάκουσον καὶ μάθ' οὔνεκ' ἔστι σοι
 βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
 φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
 χοησμὸς γάρ ἥλθε Λαῖψ ποτ', οὐκ ἐφῶ
 Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
 ὡς αὐτὸν ἔξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θαυμεῖν,
 δοτὶς γένοιτ' ἐμοῦ τε κάκείνου πάρα.
 καὶ τὸν μέν, ὕσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
 λησταὶ φονεύοντος ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς.
 παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἥμέραι
 τρεῖς, καὶ νῦν ἄρθρα κεῖνος ἐνεύξας ποδοῖν

- ἀπάγετ', ὃ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταφατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345
ἔχθροτατον βροτῶν.
- XO. δεῖλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἵσον,
ὅς ἡθέλησα μηδέ σ' ἀν γνῶναι ποτε.
- OI. ὅλοιθ' ὅστις ἦν, δς ἀργίας πέδας
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβε μ' ἀπό τε φόνου 1350
ἔρυτο κάνεσσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἀν θανῶν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσδύνδ' ἄχος. 1355
- XO. θέλοντι κάμοι τοῦτ' ἀν ἦν.
- OI. οὔκουν πατρός γ' ἀν φονεὺς
ἥλθον οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὅν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἀθεος μέν εἴμι, ἀνοσίων δὲ παῖς, 1360
δομολεχῆς δ' ἀφ' ὅν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακὸν κακόν, 1365
τοῦτ' ἔλαχ' Ολδίπους.
- XO. οὐκ οἶδ' δπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
κρείσσων γὰρ ἡσθα μηκέτ' ὅν ἢ ξῶν τυφλός.
- OI. ως μὲν τάδ' οὐχ ὁδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευν' ἔτι. 1370
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἀν προσεῖδον εἰς "Αἰδον μολὼν
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἶν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἔστι κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἄλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὅψις ἦν ἐφίμερος, 1375
βλαστοῦς δπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν δρθαλμοῖς ποτε·
οὐδ' ἄστυ γ' οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ' λεφά, τῶν δι παντλήμων ἐγὼ

κάλλιστ' ἀνὴρ εῖς ἐν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380
ἀπεστέρηστ' ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
ἀθεῖν ἄπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τούμοῦ μύσος.
τοιάνδι ἐγὼ κηλίδα μηνύσας ἐμὴν
δρθοῖς ἔμπλλον ὅμμασιν τούτους δρᾶν; 1385
ἥκιστά γ' ἀλλ' εἰ τῆς ἀκονούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὕπαν φραγμός, οὐκ ἀν ἐσχόλιην
τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τούμὸν ἄθλιον δέμας,
ἢν' ἦ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γάρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. 1390
ἰώ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχον; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἐνθειν ἢ γεγώς;
ὦ Πόλυνβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτραια
λόγῳ παλαιὰ δώματ', οἷον ἄρα με 1395
κάλλος κακῶν ὑπουλον ἔξεθρόφατε·
νῦν γὰρ κακός τ' ὅν κακόν εὐρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς δόοις,
αἱ τούμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
ἐπίετε πατρός, ἄρα μου μέμνησθ' ἔτι
οἵ ἔργα δράσσας ὑμὸν εἴτα δεῦρος ἰών
δοποὶ ἐπρασσον αὖθις; ὃ γάμοι γάμοι,
ἔφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταῦτὸν σπέρμα, κάπεδε ἔξατε 1405
πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναικας μητέρας τε, χώπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
ἄλλ' οὐ γάρ αὐδᾶν ἔσθ' ἂ μηδὲ δρᾶν καλόν,
δπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που 1410

- καλύψατ' ἢ φρονεύσατ' ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε, μὴ δείσητε· τάμα γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἶστε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
- XO. ἀλλ' ὅν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
OI. οἷμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ 1420
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηγύρημαι κακός.
- KP. οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπονς, ἐλήλυθα,
οὐδὲ ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θυητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα 1425
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἄκαλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὅμβρος λεφός μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
τοῖς ἐν γένει γὰρ τάγγενῃ μάλισθ' δρᾶν 1430
μόνοις τ' ἀκούειν εὐέρεβδος ἔχει κακά.
- OI. πρὸς θεῖν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἴσοιστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἀνδρὸ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδὲ ἐμοῦ φράσω.
KP. καὶ τοῦ με χρείας ὁδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
OI. δῆψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', δπον
θυητῶν θανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
- KP. ἔδρασ' ἀν εὖ τοῦτ' ἵσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχογενον ἐκμαθεῖν τί πρωτέον.
OI. ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόρτην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.

- KP. οὗτος ἐλέχθη ταῦθ' ὅμως δ', ἵν' ἔσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
OI. οὗτος ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὑπερ;
KP. καὶ γὰρ σὺ νῦν τὸν θεῷ πίστιν φέροις. 1445
OI. καὶ σοὶ γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προστρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἶκους αὐτὸς δὲν θέλεις τάφον
θιοῦ· καὶ γὰρ δρόμως τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν, 1450
ἀλλ' ἔα με ναίειν δρεσιν, ἔνθα αλήξεται
οὐμὸς Κιθαιρῶν οὖτος, δὲν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
ἵν' ἔξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἀν νόσον 1455
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θυητῶν ἐσώθην, μὴν πί τῷ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', δποπερ εἶσ', ἵτω·
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προθῆ μέριμναν· ἀνδρες εἰσίν, ὕστε μὴ 1460
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἀν ὁσι, τοῦ βίον·
ταῦν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
αὖν οὐποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη βιοφᾶς
τραπέξ· ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύνοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην. 1465
αὖν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαύσαί μ' ἔασον κάποιλαύσασθαι κακά.
ἴθ' ὄνταξ,
ἴθ' ὁ γονῆ γενναῖε· χερσί τὰν θιγάνων
δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὕσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον. 1470
τί φημι;
οὐ δὴ αἰλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν

δακρυρροούντοιν, καὶ μ' ἐποικίρας Κρέων
ἔπειψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνουν ἐμοῖν;
λέγω τι; 1475
ΚΡ. λέγεις· ἔγώ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ή σ' εἶχεν πάλαι.
ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σε τῆσδε τῆς ὅδοῦ
διάμων ἄμεινον ἡ μὲ φρονρήσας τύχοι.
ῳ τέκνα, ποῦ ποτ' ἔστε; δεῦρ' ἵτ', ἔλθετε 1480
ώς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμάς χέρας,
αὐτὸν φυτονργοῦ πατρὸς ὑμὸν ὥδ' ὅραν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προσεληνσαν ὑματα·
ὅς ὑμίν, ὡς τέκν', οὖθ' ὅραν οὖθ' ἴστορῶν
πατὴρ ἐφάνθην ἐνθεν αὐτὸς ἡρόθην. 1485
καὶ σφὸς δακρύω· προσβλέπειν γάρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἶνον βιωναι σφὸς πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γάρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς διμίλιας,
ποίας δ' ἔορτάς, ἐνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
πρὸς οἶκον ἕξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἥνικ' ἀν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραφρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἢ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῆν θ' ὅμοῦ δηλήματα; 1495
τί γάρ κακῶν ἀπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἐπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἥροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρῃ, κακ τῶν ἵσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὅνπερ αὐτὸς ἐξέφν.
τοιαῦτ' ὀνειδεῖσθε· κάτα τίς γαμεῖ; 1500
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὡς τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι καγάμους ὑμᾶς χρεών.
ῳ πατὴρ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ

ταύταιν λέλειψαι, νῷ γάρ, ὡς φυτεύσαμεν,
δλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε περιύδης 1505
πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἰκτισόν σφας, ὥδε τηλικάσδ' δρῶν
πάντων ἐφίμους, πλὴν ὅσον τὸ δὸν μέρος.
ξύννευσον, ὡς γενναῖε, σῇ φωνάς χερὶ. 1510
σφῆν δ', ὡς τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἥδη φρένας,
πόλλ' ἀν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὖ θέσθε μοι,
οὐ καὶρὸς ἐξ ἔην, τοῦ βίου δὲ λόγονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
ΚΡ. ἄλις ἵν' ἐξήκεις δακρύνων· ἀλλ' ἵθι στέγης ἔσω. 1515
ΟΙ. πειστέον, κελ μηδὲν ἥδυ. ΚΡ. πάντα γάρ καιρῷ
καλά.
ΟΙ. οἵσθ' ἐφ' οἴς οὖν εἴμι; ΚΡ. λεξεις, καὶ τότ'
εἰσομαι κλύνων.
ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. τοῦ θεοῦ
μ' αἴτεις δόσιν.
ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. ΚΡ. τοιγαροῦν
τεύξει τάχα.
ΟΙ. φῆς τάδ' οὖν; ΚΡ. ἢ μὴ φρονῶ γάρ οὐ φιλῶ
λέγειν μάτην. 1520
ΟΙ. ἀπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἥδη. ΚΡ. στεῖχε νῦν,
τέκνων δ' ἀφοῦ.
ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. ΚΡ. πάντα μὴ
βούλον κρατεῖν.
καὶ γάρ ἀκράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
ΧΟ. ὡς πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπονς ὅδε,
δε τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἥδει καὶ κράτιστος ἦν
ἀνήρ, 1525
οὖ τίς οὐ ξήλω πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων,

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ῶστε θυητὸν ὄντα κείνην τὴν τελευταῖαν ἰδεῖν
ἥμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν' ὀλβίζειν, ποὺν ἀν
τέομα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν πα-
θών.

1530

	M. 2.	M. 2.
Historici Graeci minores ed. Dindorf. 2 voll.	8.25	Pausanias ed. Schubart. 2 voll. 3.60
Historicorum Rom. rell. ed. Peter	4.50	Persius ed. Hermann 30
Homeri Ilias, kpl. 1 Band mit Einleitung von Sengenbusch.	2.25	Phaedrus ed. Müller 30
— ed. Hentze. 2 voll. a		Philodemii de musica librorum ed. Kemke 1.50
— Odyssea, kpl. 1 Band mit Einleitung von Sengenbusch.	2.25	Philostratus ed. Kayser. 2 voll. 8.25
— carmina, I 1 (Ilias I).	.75	Pindarus ed. Christ 1.—
— I. 2 (Ilias II).	.75	Plato ed. Hermann et Wohlhab. 6 voll. 10.50
— II. 1 (Odyssea I).	.75	[Auch in 15 einzelnen Heften.]
— II. 2 (Odyssea II).	.75	Plautus ed. Fleckeisen. Vol. I. II. 2.70
Horatius ed. Müller. Ed. maior.	1.—	— einzelne Stücke a — 45
— Ed. minor a	.75	Plini epistolae ed. Keil 1.20
Hygini Gromatici Iber ed. Gemoll	.75	natur. historia ed. Jan. 6 voll. 13.20
Hymni Homerici ed. Baumeister.	.75	Plinius et Gargilius Mart. ed. Rose 2.70
Hyperides ed. Blaßs. Ed. II	1.35	Plotinus ed. Volkmann. 2 voll. 9.—
Iliadis carmina ed. Koechly	3.—	Plutarchus ed. Sintenis. 5 voll. 8.40
Incerti auctoris lib. de Constantino		[Auch in 14 einzelnen Heften.]
Magnio ed. Heydenreich60	— moralia ed. Hercher. Vol. I. 1.80
Josephus, Flavius, ed. Bekker. 6voll.	12.60	Poetae latini min. ed. Baehrens. 5voll. 15.90
Isaeus ed. Scheibe	1.20	Polemon ed. Hinck 1.—
Isocrates edd. Benseler et Blaßs. 2 voll.	2.70	Polyaenus ed. Woelflin 4.50
Iuliani imp. op. ed. Hertlein. 2 voll.	6.75	Polybius ed. Dindorf. 4 voll. 11.70
Iurisprudent. antelust. reliquiae ed. Huschke	6.75	Pomponii Melae de chorographia libri tres rec. Frick 1.20
— Indices ed. Fabricius	1.80	Porphyryon ed. Meyer 4.20
— Suppl. Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von Huschke		Porphyrius ed. Nauck 1.80
Iustiniani Inst. ed. Huschke75	Proclus ed. Friedlein 6.75
— Novellae ed. Zachariae. 2 voll. 10.50		Propertius ed. Müller 6.00
Iustinus ed. Jepp. Editio maior	2.70	Quintilian ed. Bonnell. 2 voll. 2.40
— Editio minor90	— lib. X ed. Halm 30
Iuvenalis ed. Hermann45	— declamationes ed. Ritter 4.80
Livius ed. Weissenborn. 6 voll.	6.—	Quintus Smyrnaeus ed. Koechly 1.50
Vol. I—III auch in Heften a — 60		Rerum naturalium script. Graeci ed. Keller. Vol. I 2.70
Vol. I pars I lib. I—III		Rhetores Graeci ed. Spengel. 3 voll. 9.—
— pars II lib. IV—VI		Ruhnkenii elegion Hemsterhusii ed. Frey 45
Vol. II pars I lib. VII—X		Rutilius Namatianus ed. Müller 75
— pars II lib. XXI—XXIII		Sallustius ed. Dietsch. Ed. IV 45
Vol. III pars I lib. XXIV—XXVI		Script. histor. Augustae. 2 voll. 7.50
— pars II lib. XXVII—XXX		Script. metrii Graeci ed. Westphal. Vol. I 2.70
Ferner einzeln: lib. I et II45	Seneca ed. Haase. 3 voll. 7.80
Lucian ed. Jacobitis. 3 voll.	6.30	— tragoeedie ed. Peiper et Richter 4.50
— Auch in 6 partes, à pars	1.05	Seneca rhetor ed. Kießling 4.50
Lucretius ed. Bernays	1.50	Simeo Sethus ed. Langkavel 1.80
Lycophron ed. Kinkel	1.80	Sophocles ed. Dindorf-Mekler. Ed. VI 1.50
Lycurgus ed. Scheibe60	— einzelne Stücke a — 30
Lydus ed. Wachsmuth	2.70	Soranus ed. Rose 4.80
Lysias ed. Scheibe	1.20	Statius Vol. I Silvae ed. Baehrens 1.80
Macrobius ed. Eysenhardt	5.40	— Vol. II Fasce. I. Achilleis ed. Kohlmann 75
Manethon ed. Koechly	1.50	— Vol. II Fasce. II. Thebais ed. Kohlmann
Martialis ed. Schneidevin	1.50	Stobaei florilegium ed. Meineke. 4 voll. 9.60
Martianus Capella ed. Eysenhardt	4.50	Strabo ed. Meineke. 2 voll. 6.—
Maximus et Ammon. ed. Ludwig	1.80	Suetonius ed. Roth 1.50
Metrolog. script. ed. Hultsch. 2 voll.	5.10	Tacitus ed. Halm. 2 voll. 2.40
Muretus ed. Frey. Vol I et II	2.40	Vol. I auch in 2 Fasce:
Nicephori opuscula historicæ ed. de Boor	3.30	I. Annales, lib. I—VI 75
Nicomachus ed. Hoche	1.80	II. lib. XI—XVI 75
Nonnus ed. Koechly. 2 voll. a	4.50	— Germania, Agricola et dia- logenus ed. Halm 45
— paraphrasis ed. Scheindler	4.50	Terentius ed. Fleckeisen 1.20
Onosander ed. Koechly	1.20	
Ovidi opera ed. Merkels. 3 voll.	2.90	
— tristia45	
— fasti60	
— met. defectus ed. Merkels60	
Panegyrici latini XII ed. Baehrens	3.60	

	<i>M. M.</i>
Testamentum, novum, Graece ed. Buttmann.	2.25
Themistius ed. Spengel. 2 voll.	6.—
Theodorus Prodomus ed. Hercher	.50
Theon Smyrnaeus ed. Hiller	3.—
Theophrastus ed. Wimmer. 3 voll.	6.60
Theophrasti char. ed. Foss	1.20
Thucydides ed. Boehme. 2 voll.	2.40
Tibullus ed. Müller.	.30
Ulpian ed. Huschke. Ed. II	—.75
Valerius Flaccus ed. Bachmann	1.50
Valerius Maximus ed. Halm	3.75
Vegetius ed. Lang. Ed. II	3.90
Velleius Paterculus ed. Haase	.60
ed. Halm	1.—
Vergili opera ed. Ribbeck.	1.35
— Ecolica et Georgica	—.45
— Aeneis	—.90
Xenophontis expeditio ed. Hug	.75
Xenoph. exped. ed. Hug. Ed. maior	1.20
— ed. Dindorf	—.75
— historia Gr. ed. Dindorf	—.90
— institutio Cyri ed. Hug.	—
Ed. maior	1.20
— — Ed. minor.	—.90
— — ed. Dindorf	—.90
— — commentarial.	—.45
— — scripta minora	—.90
Zonaras ed. Dindorf. 6 voll.	19.50

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Griechisches Schulwörterbuch. 2 Bände. gr. Lex.-8. geh.
 I. Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 7. Aufl. Von G. Autenrieth. 1882. geh. 6 M. 75 R.
 II. Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. 4. Aufl. 1884. geh. 9 M.

Lateinisches Schulwörterbuch. Von F. A. Heinichen.
 2 Bde. 4. Aufl. Von A. Draeger. gr. Lex.-8. geh.

I. Lateinisch-Deutsch. 1881. 6 M. II. Deutsch-Lateinisch. 1883. 5 M.

Wörterbuch zu den Homerischen Gedichten. Von G. Autenrieth. Vierte Auflage. gr. 8. 1883. geh. 3 M.

Wörterbuch zu Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht.
 5. Aufl. gr. 8. 1882. geh. 1 M. 80 R.

Wörterbuch zu Xenophons Hellenica. Von C. Thiemann.
 gr. 8. 1883. geh. 1 M. 50 R.

Schulwörterbuch zu C. J. Cäsar. Von Dr. H. Ebeling.
 Dritte Auflage, von Dr. A. Draeger. gr. 8. geh. 1 M.

Wörterbuch zu den Lebensbeschreibungen des Cornelius Nepos.
 Von H. Haade. 8. Aufl. 8. 1884. geh. 1 M. Mit dem
 Texte des Nepos 1 M. 20 R.

Wörterbuch zu Ovids Metamorphosen. Von J. Siebelis.
 Vierte Auflage, von Fr. Polle. gr. 8. 1885. geh. 2 M. 70 R.

Wörterbuch zu den Fabeln des Phädrus. Von A. Schaubach.
 2. Aufl. 8. 1877. geh. 60 R. Mit dem Texte des Phädrus 90 R.

Wörterbuch zu Siebelis' tirocinium poeticum. Von A. Schaubach. 6. Aufl. gr. 8. 1882. geh. 45 R.

